

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2019r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariusz Wiązek

Protokolant: Patrycja Świtoń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Jarosława Dorywały

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 18 listopada 2019r.,

sprawy:

P. B. (1)

syna E. i M. z domu K.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to że:

I. w okresie od 29 stycznia 2018r. do dnia 30 kwietnia 2018r.

w P., prowadząc działalność gospodarczą pod firmą Gospodarstwo Rolne (...) z siedzibą ul. (...). (...) (...) P., przywłaszczył sobie powierzoną mu rzecz ruchomą w postaci kombajnu zbożowego marki C. (...) z osprzętem, rok produkcji 2012, o numerze fabrycznym (...), na podstawie umowy pożyczki nr (...), udzielonej w kwocie 502 850,00 zł., zawartej w dniu 19 lipca 2012r. pomiędzy P. B. (1) a (...) Spółka Akcyjna Oddział w P. z siedzibą ul. (...), (...) (...) W. oraz zawartej z tego tytułu umowy przywłaszczenia na zabezpieczenie wyżej wymienionej rzeczy, a następnie pomimo zawartej w dniu 14 sierpnia 2012r. umowy zastawu rejestrowego i złożenia w dniu 12 marca 2018r. oświadczenia o przejęciu przedmiotu zastawu na własność przez (...) S.A., oraz wezwania do przygotowania kombajnu zbożowego marki C. (...), celem umożliwienia jego odbioru do dnia 19 marca 2019r., dysponował nim bez zgody i nie dokonał jego zwrotu, a w miesiącu kwietniu 2018r., nie informując właściciela sprzedał kombajn zbożowy marki C. (...) na rzecz nieustalonych osób, za kwotę nie mniejszą niż 200 000 zł., czym dopuścił się przestępstwa w stosunku do mienia znacznej wartości nie mniejszej niż 344 400 zł., na szkodę pokrzywdzonego (...) Spółka Akcyjna Oddział w P. z siedzibą ul. (...), (...) (...) W.;

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

II. w okresie od stycznia 2016r. do dnia 26 kwietnia 2019r. w P., na posesji przy ul (...) bez wymaganego zezwolenia posiadał amunicję w postaci naboju kal. 16 mm produkcji (...) przeznaczonego do broni gładkolufowej oraz pięciu naboju sztucerowych kal.8 mm x (...) (...)

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **P. B. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. i za to na podstawie

art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku pozbawienia wolności**,

II. uznaje oskarżonego **P. B. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 263§2 k.k. i za to na podstawie art. 263§2 k.k. wymierza mu karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

III. na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 k.k. łączy orzeczone w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **P. B. (1)** karę łączną **1 (jednego) roku pozbawienia wolności**;

IV. na podstawie art. 69§1 k.k. i art. 70§1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby lat 2;

V. na podstawie art. 72§1 pkt 4 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej;

VI. na podstawie art. 44§2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa w postaci 5 sztuk amunicji kulowej i 1 sztuki amunicji śrutowej przez ich zniszczenie;

VII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 180zł.

Sygn. akt III K 267/19

UZASADNIENIE

W dniu 19 lipca 2012 roku pomiędzy (...) S.A. Oddział w P. z siedzibą w W. a P. B. (2), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Gospodarstwo Rolne (...), (...)-(...) P., ul. (...), została zawarta umowa pożyczki nr (...). Umowa została zawarta na okres 60 miesięcy. Pożyczka była udzielona P. B. (1) na zakup kombajnu zbożowego C. T. (...) z osprzętem, rok produkcji 2012, numery fabryczne (...), którego wartość została ustalona na kwotę 502 850 zł. Kombajn został zakupiony od P.H.U. (...). B. & A S. sp. j. z siedzibą w G..

Dowód:

- umowa pożyczki nr (...) z dnia 19.07.2012 r. – k. 28- 29,
- harmonogram spłaty – k. 30,
- załącznik do umowy pożyczki – ogólne warunki – k. 31- 35
- faktura VAT nr (...) – k. 36,
- zeznania świadka B. F. – k. 49-55, 175-176, 261,
- zeznania świadka A. B. – k. 239-240, 322,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,

Jednocześnie z umową pożyczki została zawarta umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie. W umowie tej P. B. (1), w celu zabezpieczenia wierzytelności pożyczkodawcy z tytułu umowy nr (...) – przeniósł na (...) S.A. własność kombajnu zbożowego C. T. pod warunkiem zawieszającym. Zgodnie z treścią ust. 6 umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, przejście na (...) S.A. własności rzeczy, miało nastąpić w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy pożyczki, przez które rozumie się:

1.zwłokę w zapłacie co najmniej jednej raty pożyczki;

2. niewykonanie lub nienależyte wykonanie postanowień umowy pożyczki, dotyczących ustanowienia i utrzymywania zabezpieczeń spłaty wiarygodności Spółki wobec Przewłaszczającego z tytułu umowy pożyczki;

3. naruszenie postanowień umowy pożyczki o zobowiązaniu się P. do nie zbywania przedmiotu przez okres obowiązywania umowy, przez co rozumie się także podjęcie jakichkolwiek działań przez P. zmierzających do zbycia przedmiotu na rzecz osoby trzeciej.

Zgodnie z ust. 7 umowy, przeniesienie własności kombajnu miało nastąpić w dacie złożenia przez (...) S.A. jednostronnego oświadczenia.

Dowód:

- umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie – k. 37,

- zeznania świadka B. F. – k. 49-55, 175-176, 261,

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,

Ponadto w dniu 14 sierpnia 2012 roku pomiędzy P. B. (1) a (...) S.A. została zawarta umowa zastawu rejestrowego. Na mocy tej umowy P. B. (1) ustanowił na kombajnie zbożowym zastaw rejestrowy na rzecz (...) S.A. Zgodnie z punktem 10 wymienionej umowy, w przypadku naruszenia któregokolwiek z postanowień umowy pożyczki, (...) S.A. mogła zaspokoić się z przedmiotu zastawu między innymi przez przejęcie na własność przedmiotu zastawu według średniej ceny przedmiotu zastawu z dnia przejęcia.

Dowód:

- umowa zastawu rejestrowego z dnia 14.08.2012 r. – k. 38,

- zeznania świadka B. F. – k. 49-55, 175-176, 261,

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,

W sierpniu 2017 roku P. B. (1) zaczął mieć problemy z płatnością rat pożyczki. Wobec tego firma (...) S.A. upoważniła spółkę (...) S.A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa, do podjęcia czynności mających na celu dokonanie zapłaty przez dłużnika wymagalnych należności. Czynności windykacyjne w sprawie podjął pracownik firmy (...) S.A. – B. F.. W sierpniu 2017 roku w trakcie spotkania z B. F. P. B. (1) zadeklarował chęć spłaty zaległych zobowiązań. Termin spłaty zaległości w płatności zobowiązań został przesunięty o miesiąc. Po upływie miesiąca P. B. (1) dalej twierdził, że chce spłacić zadłużenie, tłumaczył jednak, że boryka się z problemami finansowymi. Spłata zobowiązania nie następowała.

Dowód:

- zeznania świadka B. F. – k. 49-55, 175-176, 261,

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,

(...) S.A., w dniu 24 stycznia 2018 roku wezwała P. B. (1) do zapłaty kwoty 54 243, 46 zł do dnia 31 stycznia 2018 r. (...) S.A. uprzedziła P. B. (1), że w przypadku braku wpłaty, spółka podejmie przysługujące jej prawo realizacji zabezpieczenia, tj. zastawu rejestrowego. Pismo w tej sprawie zostało P. B. (1) skutecznie doręczone w dniu 29 stycznia 2018 roku.

Dowód:

- ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 24.01.2018 r. – k. 39,

- zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji – k. 40-41,
- zeznania świadka B. F. – k. 49-55, 175-176, 261,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,

Wobec braku spłaty należności, w dniu 12 marca 2018 roku (...) S.A., złożyła oświadczenie o przejęciu przedmiotu zastawu na własność. Jednocześnie spółka ta wezwała zastawcę – P. B. (1), do przygotowania kombajnu zbożowego C. T. (...), do dnia 19 marca 2018 roku, celem umożliwienia jego odbioru przez zastawnika. Pismo to zostało doręczone P. B. (1) w dniu 14 marca 2018 roku.

Gdy dnia 19 marca 2018 roku B. F. przyjechał do P., celem odbioru kombajnu, P. B. (1) nie był obecny w domu. W rozmowie telefonicznej stanowczo odmówił wydania maszyny.

W związku z tym do P. B. (1) firma (...) S.A. w dniu 20 kwietnia 2019 roku wystosowała wezwanie do wydania rzeczy.

Dowód:

- oświadczenie o przejęciu przedmiotu zastawu na własność z dnia 12.03.2018 r. – k. 42,
- zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji – k. 43-44,
- wezwanie do wydania rzeczy z dnia 20.04.2018 r. – k. 45,
- zeznania świadka B. F. – k. 49-55, 175-176, 261,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,

W kwietniu 2018 roku P. B. (1) sprzedał kombajn zbożowy C. T. (...) dwóm mężczyznom z okolic K. za kwotę ponad 200 000 zł. Sprzedaż tę planował już od lutego 2018 roku, gdyż znajdował się w trudnej sytuacji finansowej.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,
- zeznania świadka A. B. – k. 239-240, 322,

W dniu 30 maja 2018 roku P. B. (1) wpłacił na rzecz (...) S.A. kwotę 50 000 zł, przez co pomniejszył swoją zaległość do kwoty 31 276,29 zł. Po tej dacie P. B. (1) nie dokonywał już żadnych płatności. Wartość kombajnu wymieniona wyżej firma określiła na kwotę 344 400 zł.

Dowód:

- zeznania świadka B. F. – k. 49-55, 175-176, 261,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,

W dniu 26 kwietnia 2019 roku funkcjonariusze Policji dokonali przeszukania miejsca zamieszkania P. P., ul. (...). W trakcie przeszukania sypialni, w jednej z szafek, ujawnili amunicję w postaci naboju kaliber 16 mm produkcji (...), przeznaczonego do broni gładkolufowej oraz pięciu naboju sztucerowych kaliber 8 mm x (...) (...). P. B. (1) znalazł wymienioną amunicję kilka lat wcześniej – w styczniu 2016 roku, na polnej drodze pomiędzy miejscowościami G. i S. wraz z rogiem jelenia i zabrał ją do domu. Naboje te stanowiły amunicję do broni palnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, na której posiadanie wymagane jest stosowne pozwolenie. P. B. (1) nie miał pozwoleń dotyczących posiadania broni, czy amunicji.

Dowód:

- protokół przeszukania – k. 235- 237,
- protokół oględzin rzeczy – k. 256-258,
- opinia z zakresu broni i balistyki – k. 268-270,
- zeznania świadka A. B. – k. 239-240, 322,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 202-204, 208-213, 274-275, 279-281, 322-323, 321-322,

Oskarżony P. B. (1), urodzony dnia (...), posiada wykształcenie rolnicze zawodowe, z zawodu jest mechanizatorem maszyn rolniczych. Oskarżony jest żonaty, ma troje pełnoletnich dzieci, przy czym jedno z nich znajduje się na jego utrzymaniu. Oskarżony prowadzi własne gospodarstwo rolne o powierzchni 320 ha, z czego dzierżawi 200 ha.

Oskarżony nie był karany sędownie.

Dowód:

- oświadczenie oskarżonego – k. 321,
- dane o karalności – k. 223,

Oskarżony P. B. (1) w toku postępowania przygotowawczego w dniu 3 kwietnia 2019 roku (k. 202-204) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w jego ocenie, w momencie kiedy dokonał sprzedaży kombajnu zbożowego, nie popełnił przestępstwa. Zobowiązał się do przedstawienia w terminie późniejszym umowy sprzedaży kombajnu.

Dnia 5 kwietnia 2019 r. (k. 208-213) oskarżony wyjaśnił, że w okresie od lutego do kwietnia 2018 roku postanowił sprzedać kombajn zbożowy, gdyż potrzebował pieniędzy na pokrycie bieżących wydatków związanych z produkcją rolną. Na portalu internetowym (...)pl zamieścił ogłoszenie o sprzedaży kombajnu. W kwietniu 2018 roku sprzedał wymieniony kombajn dwóm mężczyznom, którzy pochodzili z okolic K., za kwotę ponad 200 000 zł. Mężczyźni ci po dokonaniu płatności w gotówce odebrali kombajn z miejsca zamieszkania oskarżonego. Oskarżony wyjaśnił, że umowa kupna – sprzedaży maszyny została sporządzona na piśmie w dwóch egzemplarzach, ale miał problem z jej odnalezieniem. Pieniądze, jakie otrzymał w wyniku sprzedaży kombajnu, w całości przeznaczył na sfinansowanie prac w gospodarstwie.

Dalej oskarżony podkreślił, że jego zdaniem w roku 2018, zapłacił ostatnią ratę za posiadany kombajn. Wpłata ta – w kwocie około 40 000 do 50 000 zł miała miejsce przed zniwami – w maju lub czerwcu 2018. Następnie dopiero jesienią 2018 roku skontaktował się z nim pracownik firmy leasingowej i oskarżony spotkał się z nim w S.. Oskarżony wyjaśnił, że wówczas dowiedział się, że musi jeszcze dopłacić kwotę około 32 000 zł. Otrzymał dokument, z którego wynikała ta kwota. Oskarżony nie pamiętał, czy otrzymywał pocztą wezwania do zapłaty tej kwoty. Wyjaśnił, że nie uregulował tego zobowiązania, gdyż borykał się z problemami finansowymi. Zazaczył, że nikogo nie informował o tym, że wcześniej sprzedał kombajn. Nie zrobił tego, bo był przekonany, że za niego zapłacił i „jest to jego sprawa”.

Dopiero w marcu 2019 roku od funkcjonariusza Policji dowiedział się, że firma leasingowa żąda od niego zwrotu kombajnu. Nie przypominał sobie, aby na piśmie otrzymał żądanie zwrotu wymienionej maszyny. Oskarżony pamiętał natomiast, że ten sam mężczyzna, z którym spotkał się w S., dzwonił do niego na przełomie lat 2018 i 2019 i pytał dlaczego nie została uregulowana jeszcze kwota 32 000 zł. Oskarżony podał, że tłumaczył wówczas, że znajduje się w ciężkiej sytuacji finansowej i że gdy tylko dokona sprzedaży gruntu rolnego, to zapłaci wymienioną wyżej kwotę. Oskarżony wyjaśnił, że mężczyzna ten w rozmowach telefonicznych nie wzywał go do zwrotu kombajnu, a on sam nie informował go o dokonanej sprzedaży maszyny. Oskarżony nie pamiętał, by poza tymi telefonami, otrzymywał

pocztą pisma w sprawie spłaty zaległej kwoty. Mógł otrzymywać taką korespondencję, ale bardziej pamiętał rozmowy telefoniczne. Ostatnia z tych rozmów miała miejsce na przełomie stycznia i lutego 2019 roku.

Oskarżony podkreślił, że uważał, że nie miał obowiązku zwracać się do firmy leasingowej o zgodę na sprzedaż kombajnu zbożowego. Sprzedał kombajn przed zapłatą raty w kwocie 40 000 zł – 50 000 zł.

Następnie w dniu 12 czerwca 2019 roku (k. 274-275) oskarżony wyjaśnił, że w posiadaniu amunicji, która została ujawniona u niego w domu, znalazł się przez przypadek. Podał, że naboje znalazł kilka lat temu, na polnej drodze między miejscowościami G. i S.. Leżały na ziemi razem z rogiem jelenia. Zabrał te naboje do domu i schował do pudełka w sypialni, po czym zupełnie o nich zapomniał.

W toku przesłuchania w dniu 17 czerwca 2019 roku (k. 279-281) oskarżony podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Nie przyznał się do przywłaszczenia kombajnu zbożowego, przyznał się natomiast do posiadania amunicji bez zezwolenia. Wyjaśnił, że nigdy nie starał się i nie posiadał zezwolenia dotyczącego posiadania broni, czy amunicji. Bardziej prawdopodobne jest, że amunicję tę znalazł trzy lata temu. Przyznał, że fakt ujawnienia amunicji powinien był zgłosić na Policję.

Odnośnie kombajnu zbożowego podał, że sprzedał go za kwotę ponad 200 tys. zł do 220 tys. zł. Oskarżony zaznaczył, że w jego ocenie wartość kombajnu podana przez pokrzywdzonego jest zawyżona, tj. wartość tego kombajnu na dzień sprzedaży była mniejsza niż 344 400 zł. Oskarżony podał, że według jego wiedzy do rozliczenia z pokrzywdzonym z tytułu rozwiązania umowy pozostała mu kwota pomiędzy 35 000 zł a 40 000 zł. Nie miał wiedzy na temat tego, gdzie obecnie znajduje się kombajn zbożowy.

Na rozprawie w dniu 18 listopada 2019 roku (k. 321-323) oskarżony P. B. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że zaszła pomyłka, gdyż sprzedając kombajn, był przekonany, że spłacił swoje zobowiązania wobec firmy leasingowej w całości, a po pewnym czasie okazało się, że do zapłaty pozostała jeszcze jedna rata. Sprzedał kombajn, gdyż miał trudną sytuację finansową. Pieniądze uzyskane z tej sprzedaży posiadał tylko przez okres trzech dni. Płacił firmie, która udzieliła mu pożyczki, dwie raty roczne i był przekonany, że rata którą uregulował, była ostatnią. Otrzymał wezwanie od pożyczkodawcy z wezwaniem do zapłaty zaległości w terminie 7 dni, ale nie był w stanie w takim czasie zorganizować pieniędzy. Z tego co kontaktowała się z nim osoba z firmy leasingowej to chodziło o spłatę ostatniej raty. Sądził, że jeśli nawet nie zapłaci ostatniej raty w terminie, to jedyną konsekwencją jaką poniesie, będzie zapłata tylko tej raty. Wyjaśnił, że w momencie sprzedaży kombajnu, myślał, że już wszystko zostało spłacone.

Ponadto oskarżony odnosząc się do swoich wcześniejszych wyjaśnień, wskazał, że w momencie sprzedaży kombajnu zbożowego, nie zdawał sobie sprawy z popełnienia przestępstwa. Dopiero podczas postępowania został uświadomiony, że popełnił czyn zabroniony. Oskarżony podtrzymał swoje wyjaśnienia z dnia 5 kwietnia 2019 roku (k. 208-213), podkreślił jednak, że po sprzedaży kombajnu nie płacił już żadnej raty. W poprzednim protokole może zostały pomyłone lata. Sprzedawał kombajn w marcu lub kwietniu, a ostatnią ratę płacił wcześniej na jesieni. Wyjaśnił, że wydaje mu się, że nie płacił już żadnej raty w maju. Oskarżony ponadto podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w dniu 12 czerwca 2019 roku (k. 274-275) oraz 17 czerwca 2019 roku (k. 279-281).

Po odczytaniu zeznań świadka B. F. (k. 49-50), oskarżony przyznał, że zaległości w spłacie pożyczki miał już w sierpniu 2017 roku. Doliczano mu odsetki do rat i jak miał środki, to dokonywał płatności zobowiązań. Nie umiał powiedzieć, jakie dokładnie miał zaległości. Podkreślił, że był przekonany, że rata, którą płacił, była ostatnią. Odnośnie zeznań świadka (k. 175-176) oskarżony podał, że w jego ocenie świadek podał prawdę. Oskarżony nie chciał się wypowiadać na temat zeznań świadka (k. 261).

Ponadto oskarżony oświadczył, że jest zaskoczony twierdzeniem pokrzywdzonego, iż obecnie zaległości z tytułu umowy pożyczki wynoszą 280 000 zł.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego P. B. (1) w zakresie zarzucanych mu czynów, nie budziły żadnej wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się w pierwszej kolejności na dowodach z dokumentów w postaci umowy pożyczki z dnia 19 lipca 2012 roku wraz z załącznikiem i harmonogramem spłaty, fakturze VAT nr (...), umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, umowy zastawu rejestrowego z dnia 14 sierpnia 2012 r., ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 24 stycznia 2018 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru korespondencji, oświadczenia o przejęciu przedmiotu zastaw na własność z dnia 12 marca 2018 roku wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru korespondencji, wezwania do wydania rzeczy z dnia 20 kwietnia 2018 roku, jak również w postaci protokołów przeszukania i oględzin rzeczy. Wiarygodność wymienionych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości. Ustaleń dotyczących amunicji ujawnionej w domu oskarżonego, Sąd dokonał na podstawie jasnej, spójnej i logicznej opinii z dnia 13 maja 2019 roku z przeprowadzonych badań z zakresu broni i balistyki, sporządzonej przez biegłego M. K.

Podstawę ustaleń w niniejszej sprawie stanowiły nadto zeznania świadka B. F., który z ramienia podmiotu (...) S.A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa, wykonywał na rzecz (...) S.A. czynności windykacyjne wobec oskarżonego P. B. (1) z tytułu zaległości w spłacie zaciągniętej przez niego pożyczki. Świadek w sposób jasny i przejrzysty zrelacjonował to, jak przebiegało postępowanie wobec oskarżonego, mające na celu pełne zaspokojenie wszelkich roszczeń firmy (...) S.A. Zeznania wymienionego świadka korespondowały z dowodami w postaci zgromadzonej dokumentacji, a nadto i sam oskarżony im nie zaprzeczał. Mniejsze znaczenie dla rekonstrukcji stanu faktycznego miały zeznania żony oskarżonego – A. B., która potwierdziła jedynie, że oskarżony zakupił kombajn, a następnie dokonał jego sprzedaży, przy czym nie była w stanie podać w tym zakresie żadnych szczegółów. Świadek podkreślała też trudną sytuację majątkową, w jakiej znalazł się jej mąż przy prowadzeniu gospodarstwa rolnego.

Odnosząc się natomiast do wyjaśnień oskarżonego, Sąd uznał, że zasługiwały one na wiarę, jednak tylko częściowo. Na prawdzie polegały w ocenie Sądu te wyjaśnienia oskarżonego, które zostały złożone w toku postępowania przygotowawczego. Wyjaśnienia te korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań świadka B. F. oraz zgromadzonych dokumentów. Z wyjaśnień złożonych na etapie śledztwa, jasno wynikało, że w momencie sprzedaży kombajnu oskarżony wiedział o tym, że nie spłacił całości udzielonej mu wcześniej przez (...) S.A. pożyczki pieniężnej. Oskarżony podał, że ostatnią ratę pożyczki w kwocie około 40 000 zł do 50 000 zł uiszczył w maju lub czerwcu 2018 roku. Sprzedaży kombajnu dokonał natomiast w kwietniu 2018 roku. Składając wyjaśnienia wprost stwierdził, że sprzedaży kombajnu dokonał przed zapłatą raty w kwocie 40 – 50 tys. zł. Z kolei na rozprawie oskarżony podkreślał, że w momencie sprzedaży kombajnu był przekonany, że uregulował już całość swojego zobowiązania, sugerował że kiedy wyjaśnił w toku śledztwa, mogło dojść do pomyłki w latach. Kombajn sprzedał w marcu lub kwietniu, a ostatnią ratę wcześniej na jesieni, a potem nie dokonywał już żadnych płatności. Za wiarygodnością wyjaśnień oskarżonego, złożonych na etapie postępowania przygotowawczego przemawiało to, że pozostawały one w zgodzie z zeznaniami świadka B. F.. Świadek ten zeznał, że oskarżony dokonał wpłaty na rzecz (...) S.A. kwoty 50 000 zł w dniu 30 maja 2018 roku, a nie jak twierdził oskarżony na rozprawie – w maju 2017 roku. Świadek podał, że w wyniku tej wpłaty zobowiązanie oskarżonego względem wskazanej firmy, zmniejszyło się do kwoty 31 276,29 zł. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie, w których zaznaczał, iż w chwili sprzedaży kombajnu nie miał świadomości niespłaconych zobowiązań, nie polegały na prawdzie i stanowiły przyjętą przez niego linię obrony. Zdaniem Sądu oskarżony musiał też wiedzieć o tym, że firma (...) S.A. przejęła wymieniony wyżej kombajn zbożowy na własność. Oskarżony został o tym fakcie powiadomiony pismem z dnia 12 marca 2018 roku, a pismo to zostało skutecznie doręczone na adres zamieszkania oskarżonego. Ponadto pismem tym oskarżony został zobowiązany do przygotowania kombajnu do odbioru przez zastawnika, czyli firmę (...) S.A. W swoich zeznaniach świadek B. F. podał, że kiedy przyjechał po odbiór maszyny, oskarżony nie był obecny w domu, a w rozmowie telefonicznej odmówił jej wydania. Podkreślić w tym miejscu należało, że oskarżony, któremu odczytano treść tych zeznań świadka, nie zaprzeczył im. Zwrócić należało też uwagę, że firma (...) S.A. w dniu 20 kwietnia 2018 roku wystosowała do oskarżonego kolejne wezwanie do wydania kombajnu. Wszystkie wymienione wyżej okoliczności świadczyły o tym, że oskarżony wiedział o tym, że pokrzywdzona firma domagała się od niego przekazania kombajnu, który stanowił zabezpieczenie spłaty pożyczki i że kombajn ten stał się własnością pokrzywdzonego, a wiedzę tę oskarżony posiadał

w momencie sprzedaży kombajnu, która miała miejsce w kwietniu 2018 roku. W ocenie Sądu oskarżony sprzedając kombajn liczył na to, że w terminie późniejszym ureguluje zaległe należności wynikające z rozliczenia umowy pożyczki i firma (...) S.A. nie będzie już wobec niego wysuwała żadnych roszczeń. Tak się jednak nie stało, wymieniona firma żądała brakującej kwoty 31 276, 29 zł, domagając się zwrotu kombajnu i ostatecznie zgłosiła sprawę organom ścigania.

Sąd uznał nadto, że wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały w pełni na wiarę w tej części w której opisał on w jakich okolicznościach znalazł się w posiadaniu amunicji - naboju kaliber 16 mm produkcji (...), przeznaczonego do broni gładkolufowej oraz pięciu naboju sztucerowych kaliber 8 mm x (...) (...). Oskarżony szczerze przyznał, że wymienioną amunicję znalazł na drodze i zabrał do domu, nie powiadamiając o tym fakcie Policji. Schował ją do puszki, po czym zapomniał o całej sytuacji. Z wyjaśnień oskarżonego jasno też wynikało, że nie miał on pozwolenia odpowiedniego organu na posiadanie amunicji.

Ustaleń, co do warunków i właściwości osobistych oskarżonego, jak też jego dotychczasowego trybu życia Sąd dokonał w oparciu o nie budzące wątpliwości oświadczenie oskarżonego oraz kartę karną.

Zachowanie oskarżonego P. B. (1) wypełniło znamiona czynu zabronionego z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Dyspozycję art. 284 § 1 k.k. wypełnia ten, kto przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą lub prawo majątkowe. Z kolei znamiona czynu z art. 284 § 2 k.k. wypełnia ten, kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą. Przy przywłaszczeniu chodzi o rozporządzenie się jak swoją własnością, cudzą rzeczą ruchomą lub prawem majątkowym, znajdującym się w posiadaniu sprawcy, przy jednoczesnym wykluczeniu osoby uprawnionej. Przywłaszczenie ma miejsce wówczas, gdy rzecz ruchoma lub prawo majątkowe w czasie realizacji tego znamienia czynnościowego, znajduje się w legalnym posiadaniu sprawcy. Zewnętrzne oznaki przywłaszczenia mogą przybierać rozmaite formy. Może to być używanie rzeczy, jej przetworzenie, przekazanie innemu podmiotowi, sprzedaż czy inna postać przeniesienia własności, oddanie na przechowanie, itd. Wszystkie te zachowania dowodzą woli traktowania przez sprawcę rzeczy czy prawa majątkowego jak swojego. Przepięstwo przywłaszczenia we wszystkich postaciach, jest przestępstwem kierunkowym. Oznacza to, że zamiarem sprawcy jest włączenie cudzej rzeczy ruchomej tudzież prawa majątkowego z towarzyszącym mu elementem chęci zatrzymania przedmiotu przestępstwa i traktowania go jak własnego.

Przepięstwo sprzeniewierzenia z § 2 art. 284 k.k. obejmuje wyłącznie powierzoną sprawcy rzecz ruchomą. Przez powierzenie rozumie się przekazanie sprawcy władztwa nad rzeczą z jednoczesnym zastrzeżeniem jej zwrotu osobie uprawnionej. Sprawca nie ma w tym wypadku prawa do rozporządzania rzeczą jak swoją własnością. Nie ma znaczenia forma prawna powierzenia. Z czynnością powierzenia związany jest – w mniejszym lub większym stopniu – element zaufania osoby uprawnionej wobec sprawcy. (por. Grzegorz Łabuda, Komentarz do art. 284 k.k. LEX Omega).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należało, że oskarżony P. B. (1) swoim działaniem wypełnił dyspozycję art. 284 § 2 k.k., przywłaszczając powierzony mu kombajn zbożowy marki C. (...) z osprzętem rok produkcji 2012 o numerze fabrycznym (...). Oskarżony dysponował wymienionym kombajnem w oparciu o umowę pożyczki zawartą z firmą (...) Spółka Akcyjna Oddział w P.. W celu zapewnienia spłaty długu oskarżony zawarł też z wymienioną firmą umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie wyżej wymienionej rzeczy oraz umowę zastawu rejestrowego. Oskarżony miał świadomość tego, że zgodnie z tymi umowami, w przypadku braku wywiązania się przez niego ze zobowiązań wobec (...), firma ta może przejąć na własność wymieniony wyżej kombajn i z przedmiotu tego zaspokoić swoje roszczenia. Po tym, jak oskarżony zaczął zalegać z płatnościami rat pożyczki, (...) S.A., w dniu 24 stycznia 2018 roku wezwała go do zapłaty kwoty 54 243, 46 zł do dnia 31 stycznia 2018 r. (...) S.A. uprzedziła P. B. (1), że w przypadku braku wpłaty, spółka podejmie przysługujące jej prawo realizacji zabezpieczenia, tj. zastawu rejestrowego. Pismo w tej sprawie zostało P. B. (1) skutecznie doręczone w dniu 29 stycznia 2018 roku. (...) S.A. w dniu 12 marca 2018 roku złożyła oświadczenie o przejęciu przedmiotu zastawu na własność i wezwała oskarżonego do zwrotu kombajnu. Oskarżony mimo ustalonej daty zwrotu na dzień 19 marca 2018 roku, odmówił wydania kombajnu i nadal z niego korzystał. Następnie w kwietniu 2018 roku dokonał jego sprzedaży. Wymienione zachowania świadczyły o tym, że oskarżony traktował wymieniony kombajn jak swoją własność, wiedząc przy tym, że nie był do tego uprawniony.

Oskarżony przywłaszczył kombajn o wartości nie mniejszej niż 344 400 zł, co oznaczało że popełniony przez niego czyn dotyczył mienia znacznej wartości. Czyn przypisany oskarżonemu należało zatem kwalifikować również z art. 294 § 1 k.k.

Postępowanie oskarżonego wypełniło również znamiona przestępstwa z art. 263 § 2 k.k., zgodnie z którym karze podlega ten, kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną albo amunicję. Oskarżony w okresie od stycznia 2016 roku do dnia 26 kwietnia 2019 roku w P., na posesji przy ul. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał amunicję w postaci naboju kal. 16 mm produkcji (...) przeznaczonego do broni gładkolufowej oraz pięciu naboju sztucerowych kal. 8 mm x (...) (...).

Oskarżony P. B. (1) w czasie popełnienia przypisanych mu czynów karalnych nie cierpiał niedostatków w zakresie swojej poczytalności. Był w pełni świadomy konsekwencji swoich działań, zdawał sobie też sprawę z ich bezprawności, a jednocześnie zdecydował się na ich wykonanie i tym samym naruszenie norm prawnych. Postanowił sprzedać kombajn zbożowy, wiedząc, że na tamtą chwilę nie miał do niego praw, licząc na to, że później ureguluje całość swojego długu wobec (...) S.A. W sposób nierozważny postąpił też pozostawiając w domu amunicję zamiast oddać ją w ręce odpowiednich służb. W związku z tym wina oskarżonego nie budziła żadnych wątpliwości. Wymierzając oskarżonemu P. B. (1) kary pozbawienia wolności za przypisane mu przestępstwa, Sąd baczyl, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów. Sąd uznał, że wymierzone w punkcie I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności będą adekwatne do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynów oraz uczynią zadość wymaganiom art. 53 § 1 i § 2 k.k. W przekonaniu Sądu kary pozbawienia wolności w orzeczonych wymiarach spełnią stawiane im cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego. Winny one unaocznic oskarżonemu naganność jego zachowania, oraz zapobiec powrotowi do naruszania przez niego porządku prawnego. Natomiast w ramach prewencji ogólnej wymierzone oskarżonemu kary z jednej strony powinny odstraszać potencjalnych sprawców tego rodzaju występów, a z drugiej ukazując naganność tego rodzaju zachowań oraz nieuchronność kary, winny pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Przy wymiarze kar pozbawienia wolności oskarżonemu Sąd miał na uwadze z jednej strony to, że działania oskarżonego godziły w ważne dobra prawne, jakimi są prawo własności oraz porządek publiczny, z drugiej strony jednak za wymierzeniem oskarżonemu łagodnych kar, przemawiało szereg okoliczności. Oskarżony jest osobą dotychczas niekaraną. Przywłaszczył kombajn o dużej wartości 344 400 zł, ale w momencie jego sprzedaży, w bardzo dużej części spłacił tę maszynę, tj. zwrócił firmie leasingowej większą część pożyczonych środków. Jeszcze w trakcie postępowania przygotowawczego zapłacił ostatnią ratę pożyczki w kwocie 50 000 zł. Z kolei czyn polegający na posiadaniu amunicji bez wymaganego zezwolenia nie odznaczał się dużym stopniem społecznej szkodliwości. Sąd mając na uwadze powyższe uznał, że oskarżony zasłużył na kary pozbawienia wolności za poszczególne czyny w wymiarze najniższym z możliwych.

Na wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonego P. B. (1) wpłynął charakter związku przedmiotowego oraz czasowego pomiędzy przestępstwami, jak również ogólne dyrektywy wymiaru kary, poza okolicznościami, które legły u podstaw wymiaru kar składowych. Czyny te godziły w różne dobra prawne, ale czyn z art. 263 § 2 k.k. odznaczał się też mniejszą społeczną szkodliwością w porównaniu do czynu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Wobec tego Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji.

Sąd mając na uwadze całokształt okoliczności niniejszej sprawy uznał, że oskarżony zasługiwał na to, by wykonanie orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności, zostało warunkowo zawieszona. Sąd przyjął bowiem, że prognoza kryminologiczna oskarżonego, który dotychczas nigdy nie był karany sądownie, jest pozytywna. Sąd zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres 2 lat próby. W ocenie Sądu jest to okres potrzebny na zapewnienie prewencyjnego oddziaływania na oskarżonego, jak i dla weryfikacji postawionej prognozy kryminologicznej.

Kierując się treścią art. 72 § 1 pkt 4 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa w postaci 5 sztuk amunicji kulowej i 1 sztuki amunicji śrutowej, przez ich zniszczenie.

Sąd nie orzekł wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody. Pokrzywdzona spółka (...) S.A. w piśmie z dnia 17 października 2019 roku wniosła o orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody poprzez zwrot kombajnu zbożowego lub poprzez zapłatę kwoty odpowiadającej szkodzie wyrządzonej czynem zarzuconym oskarżonemu, tj. kwoty 280 000 zł netto. Oskarżony dokonał sprzedaży kombajnu, a zatem rozważeniu podlegała jedynie kwestia obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego odpowiedniej kwoty. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie nie było podstaw, aby zobowiązać oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej spółki. Zgodnie z umową przewłaszczenia na zabezpieczenie, jaka łączyła oskarżonego i pokrzywdzoną spółkę (ust. 9) - w przypadku naruszenia któregokolwiek z postanowień umowy pożyczki i jeśli spółka decydowała się na realizację zabezpieczenia przewidzianej w tej umowie, spółka mogła:

- a) zażądać od P. dokonania sprzedaży Przedmiotów Umowy w imieniu Spółki, na koszt P., w celu zaspokojenia roszczeń Spółki z uzyskanej ceny do wysokości zadłużenia P. wynikającego z Umowy P. z zastrzeżeniem innych warunków, jakie mogą być określone przez Spółkę w żądaniu sprzedaży, lub
- b) sprzedać Przedmioty Umowy w celu zaspokojenia roszczeń Spółki z uzyskanej ceny, do wysokości zadłużenia P. wynikającego z Umowy P. po potrąceniu kosztów sprzedaży, włączając w to prowizję sprzedawcy, która nie powinna przekraczać przeciętnej prowizji rynkowej.

Z umowy tej wynikało zatem jednoznacznie, że zabezpieczenie dokonane na przedmiocie umowy, tj. kombajnie zbożowym, było dokonane tylko do wysokości zadłużenia oskarżonego z umowy pożyczki. Pokrzywdzona spółka, dążąc do zaspokojenia swoich roszczeń wobec oskarżonego, mogła przejąć kombajn na własność, dokonać jego sprzedaży i z uzyskanej ceny pokryć zadłużenie, a pozostałą kwotę winna byłaby oskarżonemu zwrócić. Przejęcie kombajnu na własność nie oznaczało, że pokrzywdzona spółka mogła zatrzymać przy sobie całą jego równowartość. W niniejszej sprawie oskarżony spłacił bardzo dużą część pożyczki udzielonej mu przez pokrzywdzoną (...) S.A., a następnie w toku postępowania zapłacił ostatnią ratę w wysokości 50 000 zł. W tej sytuacji uznać należało, że oskarżony spłacił na rzecz pokrzywdzonego należność główną i tym samym całość szkody wynikająca bezpośrednio z popełnionego czynu, w rozumieniu prawa karnego, została już naprawiona. Nie było zatem podstaw do zobowiązania oskarżonego do zapłaty jakiegokolwiek kwoty na rzecz pokrzywdzonego tytułem naprawienia szkody. Pokrzywdzony może natomiast na drodze postępowania cywilnego dochodzić od oskarżonego innych nieuregulowanych należności, wynikających z zawartej umowy.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł na art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.